

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS****ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ****ΑΠΟΦΑΣΗ****Αρ. Προσφυγής 62732/16****Nadera ABDULLA και άλλοι****Κατά Ελλάδος**

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε επιτροπή στις 19 Ιουνίου 2018 αποτελούμενο από τους:

Kristina Pardalos, Πρόεδρος

Λίνο-Αλέξανδρο Σισιλιάνο,

Pauliine Koskelo, Δικαστές

Και από τον Abel Campos, γραμματέα του τμήματος,

Έχοντας υπόψη την ανωτέρω αναφερόμενη προσφυγή η οποία ασκήθηκε την 28η Οκτωβρίου 2016.

Έχοντας υπόψη τις δηλώσεις που κατέθεσε η εναγόμενη κυβέρνηση και αυτές που παρουσίασαν σε απάντηση οι προσφεύγοντες, αφού διασκέφτηκε, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ

1. *Η λίστα των προσφευγόντων απεικονίζεται σε παράρτημα. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τον I.-J. Tegebateur, δικηγόρο της Trèves (Γερμανία).*

2. *Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους της, την Κα Ε. ΤΣΑΟΥΣΗ, σύμβουλο παρά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτος και την Κα Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Πάρεδρο παρά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.*

3. *Δηλώσεις ελήφθησαν επίσης από την Ομάδα Άμυνας για Παιδιά, την οποία η Πρόεδρος είχε επιτρέψει να παρέμβει στην γραπτή διαδικασία ως τρίτη διάδικος (άρθρο 36, παράγραφος 2 της Σύμβασης και 44, παράγραφος 3 α) του κανονισμού του Δικαστηρίου).*

Α. Τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης

4. *Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως εκτέθηκαν από τους διαδίκους μπορούν να συνοψισθούν ως ακολούθως.*

No Φ.092.22/4989

5. Η πρώτη προσφεύγουσα είναι η μητέρα του 2ου, 3ου, 4ου και 5ου εκ των προσφευγόντων. Η τέταρτη προσφεύγουσα είναι ο πατέρας του 6ου και 7ου εκ των προσφευγόντων.

6. Την 13η Μαρτίου 2016, έφθασαν από την Τουρκία στη Λέσβο και τοποθετήθηκαν στον καταυλισμό του Καρά Τεπέ μέχρι την 20η Μαρτίου 2016, ημερομηνία κατά την οποία ο καταυλισμός έκλεισε και οι πρόσφυγες οδηγήθηκαν στο λιμάνι της Λέσβου προκειμένου να πάρουν ένα φέριμποτ για την Αθήνα. Έμειναν στο φέριμποτ δύο μέρες. Λόγω υπερπληθυσμού, ο δος προσφεύγων σπρώχτηκε και έσπασε το χέρι.

7. Μετά την αποβίβαση τους, τοποθετήθηκαν σε ένα καταυλισμό, ένα παλιό χοιροστάσιο το οποίο διαχειριζότο ο στρατός.

8. Στη συνέχεια, μεταφέρθηκαν στο καταυλισμό των Γιαννιτσών, στη Βόρεια Ελλάδα, τον οποίο επίσης διαχειριζότο ο στρατός.

9. Την 2α Μαΐου 2016, η μη κυβερνητική οργάνωση "Moving Europe" ανέφερε ότι 800 άτομα περίπου μοιράζονταν 127 σκηνές στον καταυλισμό αυτό. Συγκεκριμένα, 8 άτομα μοιράζονταν μονοθέσιες σκηνές και 15 άτομα διθέσιες σκηνές. Οι σκηνές δεν παρείχαν κατάλληλη προστασία από τον ήλιο και τη βροχή. Έκανε ζέστη το πρωί και κρύο το βράδυ και όταν έβρεχε, το νερό της βροχής έμπαινε στη σκηνή από το έδαφος και έβρεχε τα ρούχα τους. Ο αριθμός των κουβερτών που διανεμήθηκαν δεν επαρκούσε. Οι πρόσφυγες έπρεπε να περιμένουν πολλή ώρα στις ουρές κάτω από τον ήλιο προκειμένου να πάρουν τροφή φτωχής ποιότητας και μικρής ποσότητας. Υπήρχαν μόνον 28 τουαλέτες και καθόλου ζεστό νερό για να πλυθούν. Στο έδαφος υπήρχαν φίδια, έντομα και σκουλήκια. Στην αρχή της λειτουργίας του καταυλισμού, δεν επιτρεπόταν να εισχωρήσουν ούτε ο τύπος, ούτε ο Ερυθρός Σταυρός ούτε άλλοι οργανισμοί.

10. Ο προσφεύγων 6 δεν σταματούσε να κλαίει διότι εξακολουθούσε να υποφέρει από το σπασμένο του χέρι. Επιπλέον, ο γιατρός του καταυλισμού συμβούλευσε την προσφεύγουσα 4 η οποία ήταν έγκυος την εποχή εκείνη και υπέφερε από δυσκοιλιότητα και αιμορροϊδικές κρίσεις να πίνει μόνο λίγο νερό διότι οι τουαλέτες ήταν βρώμικες. Όπως άρχισε να έχει σημάδια αποβολής, μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο όπου η κατάσταση της σταθεροποιήθηκε. Η προσφεύγουσα 1 αποφάσισε να πάει στην Αθήνα με την ελπίδα να βρει καλύτερες συνθήκες για την οικογένειά της.

11. Φθάνοντας στην Αθήνα στις 12 Μαΐου 2016, οι προσφεύγοντες έπρεπε να εγκατασταθούν για δέκα επτά μέρες σε μία σκηνή μέσα στο δρόμο κοντά από τον

No Φ.092.22/4989

καταυλισμό του Σκαραμαγκά που έδειχνε πλήρης και δεν δεχόταν πλέον κανένα. Έγκυος εννέα μηνών, η προσφεύγουσα 4 στερείτο εγκαταστάσεων υγιεινής. Κάποιοι εθελοντές της έφερναν τροφή και νερό. Μία μέρα, η προσφεύγουσα 4 αισθάνθηκε τους πρώτους πόνους του τοκετού και ο προσφεύγων 6 εκδήλωσε συμπτώματα οξείας λοίμωξης του αναπνευστικού. Οι εθελοντές μετέφεραν λοιπόν τους προσφεύγοντες στο Νοσοκομείο.

12. Την 29η Μαΐου 2016, η προσφεύγουσα 4 γέννησε ένα αγόρι (προσφεύγων 7) γεννηθείς με σηψαιμία η οποία οφείλεται στις κακές συνθήκες υγιεινής που είχε η μητέρα του. Το νεογέννητο έμεινε δύο μέρες στο Νοσοκομείο και οι προσφεύγοντες 4 και 6 τέσσερις μέρες.

13. Την 2α Ιουνίου 2016, οι εθελοντές μετέφεραν τους προσφεύγοντες σε ένα σχολείο της οδού Αχαρνών, του οποίου είχαν κάνει κατάληψη 400 πρόσφυγες οι οποίοι κοιμόταν καταγής και λάμβαναν τροφή εκ μέρους των ιδιωτών. Δόθηκε στους προσφεύγοντες ένας μικρός χώρος στον τρίτο όροφο. Η προσφεύγουσα 4 η οποία μόλις είχε γεννήσει, είχε δυσκολίες προκειμένου να κατέβει στις δύο μοναδικές τουαλέτες που βρισκόταν στο ισόγειο του σχολείου. Έπρεπε, επιπλέον, να πηγαίνει κάθε μέρα στο Νοσοκομείο για να θηλάσει το παιδί της.

14. Την 13η Ιουνίου 2016, οι προσφεύγοντες 1 και 4 κατέθεσαν εν ονόματι τους και εν ονόματι των παιδιών τους αιτήσεις ασύλου στην Υπηρεσία ασύλου. Στις 14 Ιουνίου 2016, η τελευταία διαβίβασε στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ- Υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επιφορτισμένο με τη διαχείριση των αιτήσεων καταλύματος των αιτούντων άσυλο και των ασυνόδευτων ανηλίκων) μία αίτηση απόκτησης καταλύματος για τους προσφεύγοντες.

15. Εν τω μεταξύ, φοβούμενοι για την υγεία του νεογέννητου και του προσφεύγοντος 6 που δεν είχε εμβολιασθεί, και λόγω της εμφάνισης της ευλογιάς και της ψώρας καθώς και της μη δυνατότητας να πλένονται, οι προσφεύγοντες αποφάσισαν να εγκαταλείψουν το σχολείο.

16. Στην αρχή του μηνός Ιουνίου 2016, εγκαταστάθηκαν σε μία σκηνή μέσα στο δρόμο μπροστά στο κτίριο Praksis, μία μη κυβερνητική οργάνωση η οποία προσφέρει κατάλυμα στους πρόσφυγες που έχουν ανάγκη. Τέσσερις μέρες μετά, δηλαδή στις 12 Ιουλίου 2016, η Praksis έθεσε ένα διαμέρισμα στη διάθεση τους μέσω του προγράμματος "Accommodation and assistance to asylum seekers and relocation candidates". Οι προσφεύγοντες εισέπρατταν έτσι μηνιαίο επίδομα 90,00 Ευρώ ανά άτομο.

No Φ.092.22/4989

17. Την 8η Φεβρουαρίου 2017, οι προσφεύγοντες εγκατέλειψαν την Ελλάδα για την Γερμανία με σκοπό την οικογενειακή ένωση και κατ' εκτέλεση των αποφάσεων της Υπηρεσίας ασύλου επί των αιτήσεων ασύλου που είχαν καταθέσει στις 13 Ιουνίου 2016.

B. Το κατάλληλο εσωτερικό δίκαιο.

18. Το άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα έχει ως ακολούθως:

« Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των **οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση** της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το **δημόσιο** ενέχεται σε αποζημίωση, **εκτός αν** η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης, που υπάρχει για **χάρη του γενικού συμφέροντος**. [Μαζί με το δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για την ευθύνη των υπουργών].»

Γ. Το κατάλληλο εσωτερικό δίκαιο

19. Στο κεφάλαιο του IV με τίτλο "Διατάξεις που αφορούν τα ευάλωτα άτομα, η Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 που καθορίζει τους κανόνες για την υποδοχή των ατόμων που ζητούν την διεθνή προστασία, προβλέπει:

Άρθρο 21

Γενική αρχή

" Κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους την ειδική κατάσταση των ευάλωτων προσώπων, όπως οι ανήλικοι, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι ηλικιωμένοι, οι εγκυμονούσες, οι μονογονεϊκές οικογένειες με ανήλικα παιδιά (...)".

Άρθρο 22

Αξιολόγηση των ειδικών αναγκών υποδοχής των ευάλωτων προσώπων

" 1. Για την αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 21, τα κράτη μέλη εκτιμούν κατά πόσον ο αιτών είναι αιτών με ειδικές ανάγκες υποδοχής. Τα κράτη μέλη αναφέρουν επίσης τη φύση των αναγκών αυτών.

Η εν λόγω εκτίμηση δρομολογείται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από την άσκηση αίτησης για διεθνή προστασία και μπορεί να εντάσσεται στο πλαίσιο των ισχυουσών εθνικών διαδικασιών. (...).

No Φ.092.22/4989

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η υποστήριξη που παρέχεται σε αιτούντες με ειδικές ανάγκες υποδοχής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία λαμβάνει υπόψη τις ειδικές ανάγκες υποδοχής τους καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου και μεριμνούν για την κατάλληλη παρακολούθηση της κατάστασής τους.

(...) "

Άρθρο 23

Ανήλικοι

" 1. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας σχετικά με τους ανήλικους. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στον ανήλικο επίπεδο διαβίωσης κατάλληλο για τη σωματική, πνευματική, διανοητική, ηθική και κοινωνική ανάπτυξή του.

(...) "

Δ. Η νομολογία του Δικαστηρίου

20. Στην απόφαση M.S.S. κ. Βελγίου και Ελλάδος (GC) αρ. 30696/09, παράγραφος 263, ΕΔΔΑ 2011), το Δικαστήριο εκφράσθηκε ως ακολούθως:

Ενόψει των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη των υποχρεώσεων που βαρύνουν τις ελληνικές αρχές δυνάμει της οδηγίας Υποδοχής (παράγραφος 84 ανωτέρω), το Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι δεν έλαβαν δεόντως υπόψη τους το ευάλωτο του προσφεύγοντος ως αιτών άσυλο και πρέπει να θεωρηθούν υπεύθυνες λόγω της παθητικότητας, των συνθηκών στις οποίες βρέθηκε για μήνες, ζώντας στο δρόμο, χωρίς πόρους, χωρίς πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υγιεινής, μη διαθέτοντας άλλο μέσο να καλύψει τις ουσιαστικές του ανάγκες. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο προσφεύγων υπήρξε θύμα εξευτελιστικής μεταχείρισης που μαρτυρεί έλλειψη σεβασμού για την αξιοπρέπεια του και αυτή η κατάσταση του προκάλεσε, χωρίς καμία αμφιβολία, αισθήματα φόβου, άγχους και κατωτερότητας ικανά να οδηγήσουν στην απελπισία. Εκτιμά ότι τέτοιες συνθήκες ύπαρξης συνδυασμένες με την παρατεταμένη αβεβαιότητα στην οποία έμεινε και η πλήρης απουσία προοπτικής να δει να βελτιώνεται η κατάσταση του, άγγιζαν το όριο σοβαρότητας που απαιτεί το άρθρο 3 της Σύμβασης".

21. Στην απόφαση Tarakhel κ. Ελβετίας (GC) αρ. 29217/12, παράγραφοι 118-119, ΕΔΔΑ 2014), το Δικαστήριο προσέθεσε τα ακόλουθα:

No Φ.092.22/4989

"22. Το Δικαστήριο (...) υπενθυμίζει επίσης ότι ως κατηγορία πληθυσμού "ιδιαίτερα φτωχού και ευάλωτου", οι αιτούντες άσυλο έχουν ανάγκη από μία "ιδιαίτερη προστασία" υπό το πρίσμα αυτής της διάταξης (M.S.S. ανωτέρω, παράγραφος 251).

23. Αυτή η απαίτηση "ειδικής προστασίας" για τους αιτούντες άσυλο είναι ακόμη πιο σημαντική όταν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είναι παιδιά, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες τους και την εξαιρετική τους ευπάθεια. Αυτό ισχύει ακόμη και όταν, όπως στη προκειμένη περίπτωση, τα παιδιά που ζητούν άσυλο συνοδεύονται από τους γονείς τους (Poron, ανωτέρω, παράγραφος 91). Οι συνθήκες υποδοχής των παιδιών που ζητούν άσυλο πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστούν στην ηλικία τους, με τρόπο ώστε να μην μπορούν "να τους γεννήσουν κατάσταση στρες και άγχους και να μην έχουν συνέπειες ιδιαίτερα τραυματικές για τον ψυχισμό τους" (δείτε, *mutatis mutandis*, Poron, ανωτέρω, παράγραφος 102), διαφορετικά θα φθάσουν το όριο σοβαρότητας που απαιτείται για να εμπίπτουν στην απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 3 της Σύμβασης".

ΑΙΤΙΑΣΗ

24. Επικαλούμενοι το άρθρο 3 της Σύμβασης, οι προσφεύγοντες παραπονούνται για τις συνθήκες ύπαρξής τους στην Ελλάδα.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

25. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται ότι οι συνθήκες ύπαρξής τους αρχής γενομένης από την τοποθέτησή τους στο κέντρο υποδοχής προσφύγων των Γιαννιτσών και μέχρι τη στιγμή που η μη κυβερνητική οργάνωση Praksis έθεσε στη διάθεσή τους ένα διαμέρισμα, συνιστούσαν απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση αντίθετη με το άρθρο 3 της Σύμβασης σύμφωνα με το οποίο:

" Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθεί εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπων ή εξευτελιστικής".

26. Κατά πρώτον, η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι οι προσφεύγοντες 2, 3, 5, 6 και 7 δεν εξουσιοδότησαν τον Κο I.-J. Tegebauer να τους εκπροσωπήσει ενώπιον του Δικαστηρίου και οι προσφεύγοντες 1 και 4 δεν αναφέρουν πουθενά ότι τα πληρεξούσια τους δεν καλύπτουν επίσης τους προαναφερόμενους προσφεύγοντες οι οποίοι την ημερομηνία της προσφυγής ήταν ανήλικες και δεν μπορούσαν να υπογράψουν πληρεξούσια εν ονόματι τους.

No Φ.092.22/4989

27. Το Δικαστήριο δεν κρίνει αναγκαίο να αποφανθεί επί της ένστασης αυτής διότι ούτως ή άλλως κατέληξε στο απαράδεκτο της προσφυγής με βάση την ακόλουθη ένσταση που έγειρε η Κυβέρνηση.

28. Κατά δεύτερον, η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή για μη εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων: Οι προσφεύγοντες δεν έκαναν χρήση της προσφυγής αποζημίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 1-5 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα.

29. Οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι δεν γνώριζαν την ανωτέρω αναφερόμενη προσφυγή ούτε ήταν προσβάσιμη γι' αυτούς όπως άλλωστε για όλους τους πρόσφυγες που έφθασαν στην Ελλάδα το 2016. Άλλωστε, οι ελληνικές αρχές δεν τους ενημέρωσαν για την ύπαρξη μίας τέτοιας προσφυγής. Είναι άλλωστε πολύ πιθανό να μην έχει ασκηθεί καμία προσφυγή κατ' εφαρμογή αυτού του άρθρου από δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες που έχουν προσβληθεί από τις αξιοθρήνητες συνθήκες ζωής στην Ελλάδα.

30. Αναφορικά με την εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι σε ένα τομέα λίγο διαφορετικό από αυτό της συγκεκριμένης περίπτωσης, αυτό των συνθηκών κράτησης στη φυλακή, έκρινε ότι η κατάσταση μπορεί να είναι διαφορετική μεταξύ ενός προσώπου που κρατήθηκε υπό συνθήκες που εκτιμά αντίθετες με το άρθρο 3 της Σύμβασης και προσφεύγει στο Δικαστήριο μετά την αποφυλάκιση του και ενός ατόμου που προσφεύγει σε αυτό ενώ εξακολουθεί να κρατείται υπό τις συνθήκες που καταγγέλλει (δείτε μεταξύ πολλών άλλων, Χατζηβασιλειάδης κ. Ελλάδος (Δεκέμβριος) αρ. 51618/12, παράγραφος 30, 26 Νοεμβρίου 2013 και Κωνσταντινόπουλος και άλλοι κ. Ελλάδος, αρ. 69781/13, παράγραφος 33, 28 Ιανουαρίου 2016). Στη πρώτη περίπτωση, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι προσφεύγοντας σε αυτό μετά την αποφυλάκιση, ένας προσφεύγων δεν αποσκοπούσε να εμποδίσει τη συνέχεια της κράτησης του υπό απάνθρωπες ή εξευτελιστικές συνθήκες αλλά να έχει μεταγενέστερη διαπίστωση παράβασης του άρθρου 3 της Σύμβασης από το Δικαστήριο και, ενδεχομένως, αποζημίωση για την ηθική βλάβη την οποία έκρινε ότι υπέστη. Το Δικαστήριο κατέληξε λοιπόν ότι η προσφυγή αποζημίωσης που στηρίζεται στο άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα συνδυασμένο με τις κατάλληλες διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα, και επίσης με το άρθρο 3 της Σύμβασης το οποίο εφαρμόζεται απευθείας στην εσωτερική έννομη τάξη αποτελούσε κατ' αυτόν τον τρόπο ένδικο μέσο το οποίο όφειλε ο

No Φ.092.22/4989

προσφεύγων να ασκήσει (Κωνσταντινόπουλος και άλλοι, ανωτέρω), παράγραφοι 35 και 38).

31. Το Δικαστήριο κρίνει ότι ο ίδιος συλλογισμός μεταφέρεται στον τομέα των συνθηκών ζωής των προσφύγων οι οποίοι την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής στο Δικαστήριο δεν υφίστανται πλέον τις συνθήκες που καταγγέλλουν.

32. Στη προκειμένη περίπτωση, οι προσφεύγοντες διαμαρτύρονται για τις συνθήκες ζωής τους αρχής γινομένης από την ημερομηνία κατά την οποία έφθασαν στην Ελλάδα, δηλαδή στις 12 Μαρτίου 2016 μέχρι την εγκατάστασή τους σε διαμέρισμα που έθεσε στην διάθεση του η μη κυβερνητική οργάνωση Praksis στις 12 Ιουλίου 2016. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι προσέφυγαν στο Δικαστήριο στις 28 Οκτωβρίου 2016, ημερομηνία κατά την οποία οι συνθήκες ζωής που κατήγγειλαν είχαν αλλάξει ριζικά. Προσφεύγοντας στο Δικαστήριο την ημερομηνία αυτή, αποσκοπούσαν λοιπόν να έχουν μεταγενέστερη διαπίστωση της παράβασης του άρθρου 3 από το Δικαστήριο και αποζημίωση για ηθική βλάβη που έκριναν ότι υπέστησαν.

33. Η αγωγή αποζημίωσης λοιπόν που στηρίζεται στο άρθρο 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα συνδυασμένο με το άρθρο 3 της Σύμβασης που εφαρμόζεται απευθείας στην εσωτερική έννομη τάξη, με τις σχετικές διατάξεις της Οδηγίας 2013/33/ΕΕ της 26^{ης} Ιουνίου 2013 (παράγραφος 19 ανωτέρω) και της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου (παράγραφοι 20-21 ανωτέρω) αποτελούσε ένδικο μέσο το οποίο οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν να ασκήσουν.

34. Προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί για μη εξάντληση των εσωτερικών ένδικων μέσων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35, παράγραφοι 1 και 4 της Σύμβασης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, κηρύσσει, ομόφωνα, την προσφυγή απαράδεκτη.

Συνετάγη στη Γαλλική γλώσσα και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε γραπτώς στις 12 Ιουλίου 2018

Υπογραφή Abel Campos Γραμματέας	Υπογραφή Kristina Pardalos Πρόεδρος
---------------------------------------	---

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- 1. Nadera ABDULLA** είναι Σύρια υπήκοος, γεννηθείσα το 1976.
- 2. Mahmoud ALKADOWR** είναι Σύριος υπήκοος, γεννηθείς το 2003.
- 3. Nasser ALKADOWR** είναι Σύριος υπήκοος, γεννηθείς το 2001.
- 4. Razan ALKADOWR** είναι Σύρια υπήκοος, γεννηθείσα το 1999.
- 5. Ruwan ALKADOWR** είναι Σύρια υπήκοος, γεννηθείσα το 2000.
- 6. Hassan HAMMOSR** είναι Σύριος υπήκοος, γεννηθείς το 2015.
- 7. Yazan HAMMOSR** είναι Σύριος υπήκοος, γεννηθείς το 2016.

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο γαλλικό υπηρεσιακό έγγραφο.

Αθήνα, 08-11-2018

Η μεταφράστρια Γ. ΠΑΛΛΑ